

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 72

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 618 din 11 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (9) și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2-9	1.610/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Mănăstireni din județul Cluj	13-14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
1.151/2016. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Parcului Național Buila-Vânturarița, al siturilor Natura 2000 ROSCI0015 Buila-Vânturarița, ROSPA0025 Cozia—Buila-Vânturarița și al ariilor naturale protejate incluse în acestea	10	1.652/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Giurgiu, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare	15
1.606/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în unitatea administrativ-teritorială Moldovenești din județul Cluj	11-12	1.657/2016. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Albota, județul Argeș, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 618**

din 11 octombrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (9) și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (9) — „*în măsura în care sunt excluse de la restituire proprietățile fundamentale ale cultelor religioase*” și art. 1 alin. (9) și art. 4 — „*în măsura în care registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară nu constituie acte doveditoare suficiente pentru admiterea cererii de restituire, iar cererile depuse prin centrul eparhial și de cult nu permit restituirea proprietăților fundamentale*” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă — „*în măsura în care nu permit reexaminarea prezumției legale absolute în baza unor elemente de noutate, a unor circumstanțe noi, inclusiv pe calea excepției de neconstituționalitate*”, ale art. 1 alin. (1) și (9) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, respectiv ale art. 1 alin. (1) — „*în măsura în care sunt excluse de la restituire proprietățile fundamentale ale cultelor religioase*” și art. 1 alin. (9) și art. 4 — „*în măsura în care registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară nu constituie acte doveditoare suficiente pentru admiterea cererii de restituire, iar cererile depuse prin centrul eparhial și de cult nu permit restituirea proprietăților fundamentale*” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, excepție ridicată de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților și Fundația „Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei” din Suceava în dosarele nr. 931/39/2015, nr. 941/39/2015, nr. 944/39/2015, nr. 1.053/39/2015, nr. 1.054/39/2015, nr. 27/39/2016, nr. 28/39/2016, nr. 927/39/2015, nr. 933/39/2015, nr. 934/39/2015, nr. 953/39/2015, nr. 955/39/2015, nr. 6/39/2016, nr. 12/39/2016, nr. 15/39/2016, nr. 65/39/2016, nr. 68/39/2016, nr. 64/39/2016, nr. 20/39/2016, nr. 19/39/2016, nr. 7/39/2016, nr. 9/39/2016, nr. 930/39/2015, nr. 935/39/2015, nr. 945/39/2015, nr. 958/39/2015, nr. 961/39/2015, nr. 929/39/2015, nr. 932/39/2015, nr. 940/39/2015, nr. 950/39/2015, nr. 952/39/2015, nr. 959/39/2015, nr. 8/39/2016, nr. 938/39/2015, nr. 939/39/2015, nr. 942/39/2015, nr. 947/39/2015, nr. 948/39/2015, nr. 13/39/2016, nr. 11/39/2016, nr. 16/39/2016, nr. 66/39/2016, nr. 839/39/2015, nr. 840/39/2015, nr. 842/39/2015, nr. 926/39/2015, nr. 928/39/2015, nr. 936/39/2015, nr. 937/39/2015, nr. 943/39/2015, nr. 946/39/2015, nr. 949/39/2015, nr. 951/39/2015,

nr. 947/39/2015, nr. 948/39/2015, nr. 13/39/2016, nr. 11/39/2016, nr. 16/39/2016, nr. 66/39/2016, nr. 839/39/2015, nr. 840/39/2015, nr. 842/39/2015, nr. 926/39/2015, nr. 928/39/2015, nr. 936/39/2015, nr. 937/39/2015, nr. 943/39/2015, nr. 946/39/2015, nr. 949/39/2015, nr. 951/39/2015, nr. 954/39/2015, nr. 956/39/2015, nr. 957/39/2015, nr. 960/39/2015, nr. 10/39/2016, nr. 14/39/2016, nr. 17/39/2016, nr. 141/39/2016, nr. 142/39/2016, nr. 67/39/2016, nr. 63/39/2016, nr. 70/39/2016, nr. 72/39/2016, nr. 73/39/2016, nr. 140/39/2016, nr. 143/39/2016, nr. 144/39/2016, nr. 5/39/2016, nr. 18/39/2016, nr. 69/39/2016, nr. 1.052/39/2015, nr. 215/39/2016, nr. 244/39/2016, nr. 216/39/2016, nr. 71/39/2016, nr. 145/39/2016, nr. 139/39/2016, nr. 242/39/2016 și nr. 243/39/2016 ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, respectiv de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților în Dosarul nr. 7.849/1/2006* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 octombrie 2016, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, și în prezența reprezentanților legali și convenționali ai Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților și ai Fundației „Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei” din Suceava, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării asupra cauzei pentru data de 11 octombrie 2016, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 14 martie 2016, 6, 11, 12, 13 și 20 aprilie 2016, 16, 17 și 18 mai 2016 și 7, 8 și 13 iunie 2016, pronunțate în dosarele nr. 931/39/2015, nr. 941/39/2015, nr. 944/39/2015, nr. 1.053/39/2015, nr. 1.054/39/2015, nr. 27/39/2016, nr. 28/39/2016, nr. 927/39/2015, nr. 933/39/2015, nr. 934/39/2015, nr. 953/39/2015, nr. 955/39/2015, nr. 6/39/2016, nr. 12/39/2016, nr. 15/39/2016, nr. 65/39/2016, nr. 68/39/2016, nr. 64/39/2016, nr. 20/39/2016, nr. 19/39/2016, nr. 7/39/2016, nr. 9/39/2016, nr. 930/39/2015, nr. 935/39/2015, nr. 945/39/2015, nr. 958/39/2015, nr. 961/39/2015, nr. 929/39/2015, nr. 932/39/2015, nr. 940/39/2015, nr. 950/39/2015, nr. 952/39/2015, nr. 959/39/2015, nr. 8/39/2016, nr. 938/39/2015, nr. 939/39/2015, nr. 942/39/2015, nr. 947/39/2015, nr. 948/39/2015, nr. 13/39/2016, nr. 11/39/2016, nr. 16/39/2016, nr. 66/39/2016, nr. 839/39/2015, nr. 840/39/2015, nr. 842/39/2015, nr. 926/39/2015, nr. 928/39/2015, nr. 936/39/2015, nr. 937/39/2015, nr. 943/39/2015, nr. 946/39/2015, nr. 949/39/2015, nr. 951/39/2015,

nr. 954/39/2015, nr. 956/39/2015, nr. 957/39/2015, nr. 960/39/2015, nr. 10/39/2016, nr. 14/39/2016, nr. 17/39/2016, nr. 141/39/2016, nr. 142/39/2016, nr. 67/39/2016, nr. 63/39/2016, nr. 70/39/2016, nr. 72/39/2016, nr. 73/39/2016, nr. 140/39/2016, nr. 143/39/2016, nr. 144/39/2016, nr. 5/39/2016, nr. 18/39/2016, nr. 69/39/2016, nr. 1.052/39/2015, nr. 215/39/2016, nr. 244/39/2016, nr. 216/39/2016, nr. 71/39/2016, nr. 145/39/2016, nr. 139/39/2016, nr. 242/39/2016 și nr. 243/39/2016, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (9) — „în măsura în care sunt excluse de la restituire proprietățile fundamentale ale cultelor religioase” și art. 1 alin. (9) și art. 4 — „în măsura în care registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară nu constituie acte doveditoare suficiente pentru admiterea cererii de restituire, iar cererile depuse prin centrul eparhial și de cult nu permit restituirea proprietăților fundamentale” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă — „în măsura în care nu permit reexaminarea prezumției legale absolute în baza unor elemente de noutate, a unor circumstanțe noi, inclusiv pe calea excepției de neconstituționalitate”, respectiv ale art. 1 alin. (1) și alin. (9) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților și Fundația „Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei” din Suceava în cauze având ca obiect soluționarea acțiunilor în anularea unor decizii emise de Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase, prin care au fost respinse cererile de retrocedare formulate de către autorii excepției, cu motivarea că nu a fost făcută dovada calității de proprietar la data preluării abuzive a bunurilor.**

4. Prin Încheierea din 19 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 7.849/1/2006*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) — „în măsura în care sunt excluse de la restituire proprietățile fundamentale ale cultelor religioase” și art. 1 alin. (9) și art. 4 — „în măsura în care registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară nu constituie acte doveditoare suficiente pentru admiterea cererii de restituire, iar cererile depuse prin centrul eparhial și de cult nu permit restituirea proprietăților fundamentale” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, excepție ridicată de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 105 din 26 mai 2015, prin care Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a anulat Decizia nr. 470 din 14 martie 2005 emisă de Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, prin care s-a dispus retrocedarea unui imobil compus din teren și construcție către Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei — Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților.**

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 dispun asupra retrocedării către „foștii proprietari” a imobilelor care au aparținut cultelor religioase din**

România, fără a exclude în mod explicit de la restituire imobilele ce au aparținut fundațiilor sau asociațiilor constituite de foștii proprietari, respectiv cultele religioase. Se arată că cererile de restituire depuse de către Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților în temeiul art. 4 din actul normativ criticat trebuie să aibă ca efect restituirea proprietăților ce au aparținut fundației bisericești constituite de aceasta, în speță Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, Arhiepiscopia având calitatea de unic fondator și titular al patrimoniului general al acestei fundații. Mai mult, la momentul depunerii, bunurile imobile revendicate erau incluse în „averea bisericească” sau „patrimoniul bisericesc”, reglementate prin Statutul cultului religios în cauză, iar potrivit art. 29 alin. (3) din Constituție și Legii nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, acestea din urmă pot dispune în conformitate cu statutele proprii de bunurile deținute în proprietate sau în administrare.

6. În ceea ce privește art. 1 alin. (9) și art. 4 alin. (2) din actul normativ criticat se arată că sintagmele „acte doveditoare”, respectiv „acte sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de fost proprietar” au în vedere în mod explicit și extrasele de carte funciară, astfel cum sunt menționate în mod expres în art. 13 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000. Dreptul de proprietate al Fondului Bisericesc asupra bunului imobil revendicat este înscris în cartea funciară din perioada în care Bucovina era provincie a Imperiului Austro-Ungar, iar în sistemul de drept întemeiat pe Codul civil austriac, bazat pe principiul constitutiv de drepturi și pe principiul forței probante absolute, drepturile reale se nasc numai prin înscrierea în cartea funciară, înscrierea având un caracter absolut în ceea ce privește dovada dreptului de proprietate, iar nu unul prezumtiv. Mai mult, potrivit doctrinei (D. Alexandrescu — *Explicațiunea teoretică și practică a dreptului civil român*, Ed. Tipografiei Ziarului Curierul judiciar, 1906, p. 95 și 115), „modul de probațiune este inerent fondului dreptului și constituie un drept câștigat pentru părți, astfel încât proba admisă de legea veche va fi admisă și astăzi pentru dovedirea dreptului, chiar dacă această probă nu ar mai fi recunoscută de legea actuală.” Prin urmare, extrasele de carte funciară, în conformitate cu legislația funciară și cu art. 565 și art. 900 din Codul civil, fac dovada existenței dreptului de proprietate al reclamantilor la data preluării abuzive al imobilului, iar aceste probe sunt suficiente pentru admiterea cererii de restituire. Așadar, proprietar al imobilului este cel înscris în cartea funciară, aspect ce se poate circumscrie noțiunii de „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Mai mult, Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei este continuatorul vechii persoane juridice din patrimoniul căruia au fost preluate în mod abuziv imobilele revendicate, respectiv Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, constituit ca persoană juridică potrivit Legii pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române din 6 mai 1925, aspect asupra căruia s-a pronunțat în mod irevocabil instanța supremă, prin Decizia nr. 4.401 din 31 octombrie 2003, reținând că actuala persoană juridică este continuatoarea proprietarului tabular.

7. Referitor la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1.202 din Codul civil din 1864 și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă se susține că instituirea unei prezumții legale absolute, care nu permite nicio dovadă contrară, cum este și prezumția de lucru judecat, afectează însăși ideea de „dreptate”, menționată de art. 1 alin. (3) din Constituție ca valoare supremă garantată într-un stat de drept. În acest sens se arată că instanțele de judecată (Decizia civilă nr. 147/A din 13 noiembrie

2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, rămasă irevocabilă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă nr. 3.332 din 27 noiembrie 2014) au reținut în mod irevocabil că, la momentul preluării abuzive a bunurilor revendicate, Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, antecesor al actualei fundații bisericești, nu avea în patrimoniul său un drept de proprietate deplină asupra bunurilor deținute, ci un drept de administrare, corespunzător proprietății publice. Analizând „întregul context istoric existent la data preluării”, instanțele de judecată au statuat că, în absența titlurilor de intabulare (documente extrem de vechi, așa cum relevă mențiunile referitoare la data intabulării, nedepuse de reclamant), menționarea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei în foaia de proprietate a colii funciare nu creează prezumția de proprietate „deplină”, „directă”, fiind posibil ca Fondul să fi fost doar un proprietar „util”, având doar folosința bunului înscris, similar unui drept de administrare. Aceasta deoarece, în înțelesul Codului civil austriac, incident în Bucovina la data înscrierii dreptului Fondului bisericesc asupra bunurilor revendicate, proprietatea asupra unui bun imobiliar putea fi împărțită între „proprietarul direct” (care avea drept asupra substanței lucrului) și „proprietarul util” (al cărui drept purta asupra foloaselor lucrului). Invocând excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale ce reglementează prezumțiile legale absolute, se tinde la o „reexaminare” a prezumției de lucru judecat născută din deciziile de speță anterior menționate, prin invocarea unor „elemente noi”, de natură a proba existența dreptului de proprietate în favoarea sa, respectiv un contract de vânzare încheiat la Viena în data de 13 iunie 1870, „în temeiul Legii nr. 20/1868” între „visteria împărătească” și Fondul Bisericesc Greco-Ortodox Bucovinean, act juridic în baza căruia a fost înscris dreptul de proprietate al Fondului în cartea funciară, complinind în acest fel inexistența titlului de intabulare.

8. În acest context se susține că interpretarea dată textelor de lege criticate de Comisia specială de retrocedare, instituită prin actul normativ criticat, pe de o parte, precum și de instanțele de judecată în cadrul acțiunilor de revendicare a acelorași imobile întemeiate pe dreptul comun, pe de altă parte, în sensul că persoanele îndreptățite la restituire sunt doar cultele religioase, nu și fundațiile constituite de acestea, iar extrasele de carte funciară nu fac dovada proprietății, ci doar a unui drept de administrare, este de natură să creeze o incertitudine administrativ-jurisdicțională și jurisprudențială izvorâtă dintr-o aplicare discreționară a dispozițiilor legale incidente, contrară principiului securității juridice și al preeminenței dreptului, precum și eficacitatea dreptului de acces la justiție. În calitate de garant al supremației Constituției, Curtea Constituțională trebuie să sancționeze orice tendință de limitare ori suprimare a drepturilor individuale cu valențe constituționale, care trebuie să beneficieze de o protecție reală, concretă și efectivă, iar nu de una teoretică. Potrivit jurisprudenței sale, instanța de contencios constituțional „este competentă să confere textului criticat interpretarea care îl face compatibil cu Legea fundamentală și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale” independent de interpretarea pe care textul de lege a primit-o în practică, de vreme ce „deturnarea reglementărilor legale de la scopul lor legitim, printr-o sistematică interpretare și aplicare eronată a acestora de către instanțele judecătorești sau de către celelalte subiecte chemate să aplice dispozițiile de lege, poate determina neconstituționalitatea acelei reglementări”. (Deciziile

nr. 854 din 23 iunie 2011, nr. 224 din 13 martie 2012, nr. 448 din 29 octombrie 2013 sau nr. 336 din 30 aprilie 2015).

9. Se mai susține că o prezumție absolută de proprietate, ce operează în favoarea reclamantilor, izvorâtă din înscrierea dreptului de proprietate în cartea funciară, înscriere cu efect constitutiv de drept, este înlăturată prin deciziile instanțelor de judecată, intrate în puterea lucrului judecat, exclusiv în temeiul unor considerații istorice, de ordin general, pe baza analizei „contextului istoric în care au operat înscrierile în cartea funciară în favoarea Fondului B.O.R. al Bucovinei” (Decizia civilă nr. 147/A 2013, pronunțată de Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă, anterior menționată). Aceste statuări ale instanței de judecată contravin jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care, în privința înscrierilor în cartea funciară, a statuat cu valoare de principiu că autoritățile naționale competente nu pot opera înscrierea în cartea funciară pe baza unor „considerații istorice de ordin general” (Hotărârea din 4 noiembrie 2014, pronunțată în Cauza *Sociedad Anónima del Ucieza împotriva Spaniei*, paragrafele 96 și 97). Se mai susține că această soluție jurisprudențială, prin care se neagă dreptul tabular existent la data deposedării și se recunoaște un drept de proprietate în favoarea statului, încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii și vine în contradicție și cu jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia „a considera, într-o dispoziție a legii, că și imobilele preluate de stat, fără titlu, fac obiectul dreptului său de proprietate ar fi să se recunoască acestei legi un efect constitutiv de drept de proprietate al statului, ceea ce ar presupune (...) un efect retroactiv al legii (...)”. Totodată, se apreciază că același efect retroactiv este atașat și prezumției legale de lucru judecat izvorâtă din deciziile pronunțate de instanțele de judecată. O asemenea interpretare și aplicare discreționară a legii încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, principiu constituțional care impune o egalitate de tratament în privința exercitării drepturilor tabulare. Astfel, autoarele excepției de neconstituționalitate nu beneficiază de valorificarea „prezumției legale absolute a dreptului aparținând persoanei înscrise în cartea funciară”, astfel cum în mod constant a decis instanța supremă în favoarea altor proprietari tabulari (spre exemplu, Decizia nr. 7.734 din 7 octombrie 2005 sau Decizia nr. 2.339 din 23 martie 2005, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă).

10. **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, în contextul în care scopul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, este acela de a restitui cultelor religioase imobilele preluate în mod abuziv, invocarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din acest act normativ vizează interpretarea legii de către Curtea Constituțională, în sensul precizării exprese a faptului că nu sunt excluse de la restituire „imobilele ce au format obiectul patrimoniului general al fundațiilor și asociațiilor constituite de biserică, patrimoniu al cărui titular este cultul religios”, aspect care este de competența exclusivă a instanței de fond. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și art. 4 din același act normativ, instanța apreciază că ceea ce se urmărește de către autoarele excepției este limitarea probatoriului la registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară, ca singurele acte doveditoare ale dreptului de

proprietate. Instanța apreciază că, prin această limitare a probatoriului, s-ar îngredi voința legiuitorului de a retroceda cultelor religioase imobilele ce le-au aparținut, în lipsa acestor registre și extrase de carte funciară fiind ignorate celelalte acte sau dovezi ce pot forma „prezumția existenței dreptului de proprietate asupra imobilului, la data preluării abuzive”.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, cu privire la criticile de neconstituționalitate care vizează art. 1 alin. (1) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, se arată că prin acestea, în realitate, se urmărește, pe de o parte, completarea textului de lege în sensul recunoașterii posibilității retrocedării proprietăților fundamentale ale cultelor religioase, iar, pe de altă parte, interpretarea modalității în care se stabilește calitatea de persoană îndreptățită la retrocedare; or, aceste aspecte excedează competenței Curții Constituționale, întrucât vizează fie modificarea și completarea legii, fie aplicarea și interpretarea acesteia.

14. Cu privire la dispozițiile art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă se arată că, prin critica de neconstituționalitate formulată, se urmărește interpretarea și aplicarea legii, aspect care ține de competența instanțelor judecătorești.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile reprezentanților autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și alin. (9) — „în măsura în care sunt excluse de la restituire proprietățile fundamentale ale cultelor religioase” și art. 1 alin. (9) și art. 4 — „în măsura în care registrele de carte funciară și extrasele de carte funciară nu constituie acte doveditoare suficiente pentru admiterea cererii de restituire, iar cererile depuse prin centrul eparhial și de cult nu permit restituirea proprietăților fundamentale” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă — „în măsura în care nu permit reexaminarea prezumției legale absolute în baza unor elemente de noutate, a unor circumstanțe noi, inclusiv pe calea excepției de neconstituționalitate”, precum și ale art. 1 alin. (1) și (9) și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, precum și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că obiectul acesteia vizează art. 1 alin. (1) și (9) și art. 4

din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 1 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 1.202 din Codul civil din 1864 și art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut normativ:

— Art. 1 alin. (1) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000: „(1) *Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România și au fost preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu, de statul român, de organizațiile cooperatiste sau de orice alte persoane juridice în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, altele decât lăcașele de cult, aflate în proprietatea statului, a unei persoane juridice de drept public sau în patrimoniul unei persoane juridice din cele prevăzute la art. 2, se retrocedază foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență. (...)*

(9) *În toate cazurile cererile de retrocedare a imobilelor prevăzute la alin. (1) se pot depune la Comisia specială de retrocedare, prevăzută de prezenta ordonanță de urgență, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a acesteia. După acest termen nu se mai pot formula cereri de restituire sau de retrocedare. Actele doveditoare ale drepturilor solicitate se pot depune în termenul util stabilit de comisie.”;*

— Art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000: „(2) *Pentru fiecare imobil solicitantul va pune la dispoziție Comisiei speciale de retrocedare, în vederea stabilirii dreptului de proprietate asupra imobilelor, actele sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de fost proprietar, în condițiile ce se vor stabili prin regulamentul prevăzut la art. 3 alin. (3).”;*

— Art. 1.202 din Codul civil din 1864: „(1) *Prezumția legală dispensează de orice dovadă pe acela în favoarea căruia este făcută.*

(2) *Nicio dovadă nu este primită împotriva prezumției legale, când legea, în puterea unei asemenea prezumții, anulează un act oarecare sau nu dă drept de a se reclama în judecată, afară numai de cazurile când legea a permis dovada contrarie și afară de aceea ce se va zice în privința jurământului și mărturisirii ce ar face o parte în judecată.”;*

— Art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „(2) *Prezumția legală poate fi înlăturată prin proba contrară, dacă legea nu dispune altfel.”*

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3)—(5) privind statul de drept, principiul separației și echilibrului puterilor în stat și cerințele de calitate a actelor normative, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în fața legii și la preeminența legii, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) privind dreptul de apărare, art. 29 alin. (3) și (5) referitor la libertatea cultelor religioase și autonomia cultelor religioase, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 124 — *Înfăptuirea justiției* și art. 142 alin. (1) referitor la rolul Curții Constituționale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în cadrul legislației cu caracter reparatoriu adoptată în vederea restituirii imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist din România, reprezentată de **Legea fondului funciar nr. 18/1991**, republicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, **Legea nr. 1/2000** pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, **Legea nr. 10/2001** privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, retrocedarea către cultele religioase a fost reglementată prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000**, actul normativ criticat în prezenta cauză. Prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 precizează în mod expres că regimul juridic al imobilelor care au aparținut cultelor religioase, preluate de stat, este reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, instituind astfel caracterul de „*lex generalis*” al Legii nr. 10/2001, față de acest act normativ cu caracter special.

20. Din analiza actului normativ criticat, Curtea constată că sintagma „**cult religios**”, cuprinsă în acesta, nu beneficiază de o definiție legală. Deși nici Constituția și nici Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 21 martie 2014, nu dau o definiție normativă a noțiunii de „**cult religios**”, din coroborarea prevederilor art. 5 alin. (2), art. 6 alin. (2), art. 8, art. 17 și următoarele din Legea nr. 489/2006 rezultă că prin sintagma „**cult religios**” se înțelege structura religioasă, cu personalitate juridică de drept privat, constituită în condițiile legii antereferite, formată din persoane fizice care adoptă, împărtășesc și practică aceeași credință religioasă, și care dobândește statut de utilitate publică prin recunoașterea de către stat a calității de cult religios, potrivit procedurii reglementate prin aceeași lege.

21. Dobândirea statutului de cult religios recunoscut este strict reglementată prin legea specială și impune, potrivit art. 18 din Legea nr. 489/2006, îndeplinirea următoarelor condiții:

- dovada că este constituită legal și funcționează neîntrerupt pe teritoriul României ca asociație religioasă de cel puțin 12 ani;
- listele originale cuprinzând adeziunile unui număr de membri cetățeni români cu domiciliul în România cel puțin egal cu 0,1% din populația României, conform ultimului recensământ;
- mărturisirea de credință proprie și statutul de organizare și funcționare, care să cuprindă: denumirea cultului, structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, organele de reprezentare, modul de înființare și desființare a unităților de cult, statutul personalului propriu, precum și prevederile specifice cultului respectiv.

22. Rezultă, așadar, că atât cultele recunoscute, precum și părțile componente ale acestora, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, sunt persoane juridice de drept privat de utilitate publică, care se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale legii speciale în materie, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice.

23. Pe de altă parte, potrivit art. 15 alin. (1) coroborat cu art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 25 iulie 2005, cu modificările

și completările ulterioare, **fundația** este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane care, pe baza unui act juridic între vii ori pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat, în mod permanent și irevocabil, realizării unui scop de interes general sau, după caz, al unor colectivități, și care dobândește personalitate juridică prin înscrierea sa în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la greșa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul. De asemenea, potrivit art. 66 din Legea nr. 21/1924 pentru persoanele juridice (Asociații și Fundații), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 6 februarie 1924, fundațiile sunt actul prin care o persoană fizică sau juridică constituie un patrimoniu distinct și autonom de patrimoniul său propriu pentru a-l destina, în genere, în mod permanent realizării unui scop ideal, de interes obștesc.

24. Curtea reține că, înainte de reînființarea Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, imediat după 1918, prin Jurnalul Consiliului de miniștri nr. 606 din 31 martie 1921 privitor la administrarea averilor fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 23 august 1921, s-a stabilit că „*averele fondului bisericesc ortodox român din Bucovina, până la votarea legii de unificare bisericească, intră în administrația bisericii și anume a mitropolitului împreună cu consistoriul, care-l va administra printr-o delegațiune permanentă a congresului bisericesc, având ca instanță supremă congresul*” [art. 1]. Statului se rezervă dreptul de a exercita controlul său legal printr-un reprezentant permanent al ministerului cultelor în delegațiunea permanentă a congresului [art. 2]. Art. 39 din Legea nr. 70/1925 pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, publicată în Monitorul Oficial nr. 97 din 6 mai 1925, prevedea că Fondul religios greco-oriental din Bucovina este și rămâne o *fundațiune specială de sine stătătoare*, care va purta denumirea de *Fondul bisericesc ortodox român al Bucovinei* [art. 39]. Potrivit art. 40 din lege, Fondul este persoană juridică, administrat prin Consiliul eparhial, sub președinția Arhiepiscopului și Mitropolitului Bucovinei, iar excedentul realizat din veniturile sale se va vărsa la *Fondul general bisericesc* [art. 41 alin. 2 din lege], fond creat pentru a se ușura sarcina statului de a susține Biserica și pentru ca Biserica să își poată îndeplini cât mai bine misiunea sa religioasă [art. 23 alin. 1 din lege]. Statul exercita dreptul său de control și supraveghere prin Ministerul de Agricultură și Domenii și prin Ministerul de Culte [art. 42 alin. 1]. Ministerul de Agricultură și Domenii aproba bugetul anual al Fondului [art. 5 alin. 2 din Regulamentul nr. 31/29 iulie 1936, aprobat prin Decretul nr. 1.836/28 iulie 1936, publicat în Monitorul Oficial nr. 174 din 29 iulie 1936]. Creșterea cheltuielilor Fondului, precum și orice virament de la un articol bugetar la altul vor putea fi făcute de Consiliul eparhial și cu aprobarea Ministerului Agriculturii sau a Ministerului de Culte [art. 4 alin. 2 din Regulament]. Decretul-lege pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox-Român al Mitropoliei Bucovinei, astfel cum a fost promulgat cu Înaltul Decret Regal nr. 3.583 din 30 octombrie 1937, publicat în Monitorul Oficial nr. 255 din 4 noiembrie 1937, publicat ca text complet în Monitorul Oficial nr. 269 din 20 noiembrie 1937 și, ulterior, în Monitorul Oficial nr. 77 din 2 aprilie 1938, în urma modificării operate prin Decretul-lege nr. 22/1938, publicat în Monitorul Oficial nr. 62 din 16 martie 1938, prevedea că Fondul Bisericesc Ortodox-Român al Mitropoliei Bucovinei „este și rămâne o fundațiune specială de sine stătătoare, ce aparține Mitropoliei Bucovinei” [art. 1]. Fondul este persoană juridică [art. 2 alin. (1)], iar creșterea cheltuielilor fondului, precum și orice virament de la un articol

bugetar la altul vor putea fi făcute de Consiliul eparhial și cu aprobarea Ministerului Agriculturii sau a Ministerului de Culte [art. 4 alin. 2]. Ministerul de agricultură și domenii aprobă bugetul anual al Fondului în ce privește partea silvică și tehnică, iar Ministerul de Culte și arte aprobă repartizarea sumelor prevăzute în buget, pentru plata personalului bisericesc, pentru nevoile cultului, și pentru întreținerea operelor culturale și de binefacere ale Eparhiei [art. 5]. Decretul-lege pentru organizarea Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, promulgat prin Înaltul Decret Regal nr. 2.136/1940, publicat în Monitorul Oficial nr. 148 din 29 iunie 1940, stabilește că „Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, rezultat din citorii vevodale, este și rămâne o fundațiune de sine stătătoare pusă sub Înaltul patronaj al Maiestății Sale Regelui” [art. 1], este persoană juridică de drept public [art. 2], iar Înaltul patronaj se execută prin numirea membrilor Eforiei, numirea administratorului și subadministratorului, prin aprobarea bugetelor anuale, prin afectarea excedentelor bugetare pentru scopuri sociale și culturale din Bucovina [art. 3]. Ulterior, Legea nr. 295/1946 pentru repunerea în vigoare și modificarea art. 39, 40, 41, 42 și 43 din Legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, publicată în Monitorul Oficial nr. 92 din 17 aprilie 1946, a repus în vigoare, cu modificări, art. 39—43 din Legea nr. 70/1925, reglementându-se expres faptul că Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina este „o fundațiune specială de sine stătătoare a Bisericii Ortodoxe Române din Bucovina” și „persoană juridică de drept public, reprezentat în justiție și în toate actele sale prin arhiepiscopul și mitropolitul Bucovinei sau delegații acestuia”. Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina este desființat prin Decretul nr. 273/24 iunie 1949, act nepublicat în Monitorul Oficial al României.

25. Din cele prezentate mai sus rezultă că Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina este o fundațiune specială, preluat în noua ordine juridică de după 1918 și reorganizat în 1925 cu un regim juridic specific, iar ulterior acestui moment cunoaște, de asemenea, o reglementare specială. Acesta, ca formă de organizare, este o fundație, dar cu un regim juridic distinct raportat la actul normativ cu aplicabilitate generală referitor la asociații și fundații de la acea vreme, respectiv Legea nr. 21/1924, fiind o **fundație publică, înființată și organizată prin lege**, și nu privată, iar, în același timp, este o entitate **distinctă de Biserică în sine**, indiferent de denumirea sub care apare de-a lungul existenței sale stabilite prin lege. Prin urmare, nu poate exista identitate între destinatarii actului normativ criticat, în speță cultele religioase — persoane juridice de drept privat și de utilitate publică, al căror scop este practicarea unei credințe religioase, și alte persoane juridice de drept public sau privat, precum fundațiile. Un cult religios, pe de o parte, și o fundație constituită fie de acesta în calitate de unic fondator, fie de stat prin lege specială, pe de altă parte, sunt persoane juridice distincte, astfel încât această diferență de personalitate juridică denotă, în mod firesc, o diferență de patrimonii.

26. Autorii excepției de neconstituționalitate arată că bunurile imobile revendicate, în legătură cu care se susține că au aparținut vechii persoane juridice intitulate *Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei*, erau incluse, la data deposedării, în noțiunea de „*patrimoniu bisericesc*”, reglementat prin Legea nr. 70/1925 pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române. Analizând Legea menționată, Curtea reține că averile comune ale Bisericii erau administrate de o Eforie a Bisericii Ortodoxe Române, iar *Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei* avea o reglementare distinctă de cea a averii comune a Bisericii. Mai mult, fondul general bisericesc cuprinde atât excedentul

Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei (aşadar, nu Fondul în sine), conform art. 41 alin. (2) din Legea nr. 70/1925, cât și bunurile comune ale Bisericii; prin urmare, aceste două părți componente ale fondului general bisericesc au o individualitate distinctă, neavând aceeași natură juridică. De asemenea, Statutul privind organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, aprobat prin Decretul nr. 233/23 februarie 1949 al Prezidiului Marii Adunări Naționale face o distincție evidentă între bunurile comune ale Bisericii — care sunt cele afectate întreținerii bisericilor, a slujitorilor ei, operelor culturale și de caritate și îndeplinirii celorlalte scopuri ale Bisericii, conform art. 169 alin. 3 din Statut — și cele ale fundațiilor și asociațiilor acesteia. Astfel, art. 168 din Statut prevede că „*Totalitatea bunurilor aparținând Patriarhiei, Mitropoliilor, Episcopiilor, Protopopiatelor, Parohiilor și Mănăstirilor constituie averea bisericească*”, „*averea bisericească cuprinde bunuri sacre și bunuri comune*” [art. 169 alin. 1], iar art. 170 alin. 1 că „*Averea fundațiilor și asociațiilor, care au personalitate juridică, este proprietatea acestora și se administrează de Biserică în limita și în condițiunile actelor constitutive și conform dispozițiilor acestui statut*”.

27. În prezent, Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, recunoscut prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 22 ianuarie 2008, prevede că „*Totalitatea bunurilor aparținând (...) fundațiilor constituite de Biserică (...) alcătuiesc patrimoniul bisericesc care aparține Bisericii Ortodoxe Române, iar regimul lui este reglementat de prezentul statut*” [art. 169]. Însă aceste prevederi trebuie coroborate cu prevederile art. 173 din același Statut, potrivit cărora „*Patrimoniul fundațiilor și asociațiilor bisericești cu personalitate juridică constituite de Biserică este proprietatea acestora și se administrează de Biserică în limita și în condițiile actelor constitutive și conform dispozițiilor prezentului statut*.” Prin urmare, nici din punctul de vedere al dispozițiilor statutare nu există identitate juridică între sintagma „*patrimoniu bisericesc*”, pe de o parte, ce include, în mod generic, și bunurile fundațiilor constituite de Biserică, și cea de „*patrimoniu al fundațiilor și asociațiilor bisericești*”, pe de altă parte, ce include bunuri care sunt în proprietatea acestora din urmă și se administrează de Biserică, dacă au fost constituite de aceasta.

28. Distinct de fundațiile constituite de Biserică și reglementate prin hotărârea de Guvern anterior menționată, Curtea constată că *Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei* era o fundațiune specială înființată prin lege, aşadar, nu de Biserică [a se vedea și paragraful 25 al prezentei decizii], tocmai pentru că bunurile imobile administrate de fond aparțineau statului. Prin urmare, din moment ce aceste bunuri imobile nu aparțineau *Fondului Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei*, cu atât mai puțin puteau face parte din proprietatea Bisericii (sub regimul de averi sau bunuri comune), persoană juridică distinctă. Astfel, *Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei* nu se circumscrie ideii de cult religios, fiind o fundațiune specială — cu caracter public — ce nu poate fi, printr-un mimetism juridic, readusă în dreptul pozitiv prin aplicarea prevederilor Legii nr. 21/1924 sau a Ordonanței Guvernului nr. 26/2000.

29. De altfel, reglementând restituirea imobilelor preluate abuziv către cultele religioase — aşadar, a averii/bunurilor comune Bisericii —, astfel încât acestea să le administreze, în acord cu statutele proprii, scopul legiuitorului a fost acela de a asigura mijloacele materiale necesare desfășurării activității spirituale, culturale și sociale a cultelor religioase, în deplin acord cu relația între stat și culte instituită, la nivel constituțional,

prin art. 29 alin. (5), potrivit căruia cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, și detaliată, în acest sens specific, la nivel infraconstituțional, prin art. 10 alin. (1) din Legea nr. 489/2006, potrivit căruia cheltuielile pentru întreținerea cultelor și desfășurarea activităților lor se vor acoperi, în primul rând, din veniturile proprii ale cultelor, create și administrate în conformitate cu statutele lor. De aceea legiuitorul a circumstanțiat domeniul de aplicare al actului normativ criticat, în privința persoanelor îndreptățite la restituire, la cultele religioase, în considerarea scopului principal al acestora, respectiv acela de manifestare a credinței religioase în mod colectiv, scop care diferă, de la caz la caz, de obiectul de activitate al fundațiilor, indiferent de natura lor.

30. De asemenea, cu privire la obiectul restituirii, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 are caracter reparatoriu și vizează numai bunurile imobile preluate abuziv de stat în timpul regimului comunist, și anume în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989; or, în cauza de față se ridică probleme care excedează conținutului normativ al ordonanței de urgență în sensul că sunt vizate bunuri imobile care nu au fost preluate abuziv de stat în perioada anterioară, regimul juridic al acestora fiind stabilit în baza unor realități normative ce premerg anului 1945. Prin urmare, cele antamate de autorii excepției de neconstituționalitate vizează contestarea, pe de o parte, a regimul juridic al bunurilor imobile, obiect al acțiunii principale, în perioada în care fostul Ducat al Bucovinei a aparținut Imperiului austriac și, pe de altă parte, a dreptului de proprietate al statului român, drept rezultat în urma succesiunii de state și a voinței sale suverane, aspecte care nu vizează și nu pun în discuție legislația cu caracter reparatoriu adoptată pentru restituirea bunurilor imobile preluate abuziv de stat în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

31. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că formula redacțională a normei criticate respectă exigențele tehnicii legislative, reglementate prin Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia: „*textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce*” [art. 8 alin. (4) teza întâi], și „*actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie*” [art. 36 alin. (1) din aceeași lege]. Prin urmare, raportat la cerințele de calitate a normei juridice, Curtea reține că prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, potrivit căruia „(1) *Imobilele care au aparținut cultelor religioase din România (...) se retrocedează foștilor proprietari, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență*”, îndeplinesc criteriile de claritate, precizie și previzibilitate prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, operațiunea de retrocedare vizând numai bunurile imobile care au aparținut cultelor religioase.

32. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 se susține că sintagmele „*acte doveditoare*”, respectiv „*acte sau orice alte dovezi necesare pentru stabilirea calității de fost proprietar*” au în vedere în mod explicit și extrasele de carte funciară, așa cum sunt menționate în mod expres în pct. 13 [cu referire la art. 1 din ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000] din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2002, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 805 din 6 noiembrie 2002, astfel că interpretarea dată acestor texte de lege de către instanța de judecată în sensul că extrasul de carte funciară nu face dovada dreptului de proprietate, ci doar a unui drept de administrare, este neconstituțională. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate solicită Curții Constituționale să se pronunțe asupra pertinentei și relevanței probelor pe care le poate depune persoana îndreptățită la restituire, precum și asupra modului în care aceste probe pot fi interpretate de către Comisia specială de retrocedare sau de către instanța de judecată. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui organului administrativ care are rolul de aplicare a legii sau instanței de judecată chemată să cenzureze o eventuală decizie nelegală a acestuia. Aprecierea calității de proprietar al persoanei îndreptățite la restituire, respectiv a cultului religios [și nu a asociațiilor sau fundațiilor constituite prin lege specială sau de către cultele religioase], în baza probelor administrate, reprezintă o chestiune de fapt, a cărei stabilire intră în competența exclusivă a instanțelor judecătorești. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale (cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 19 din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 18 martie 2003), este atribuția instanțelor de judecată să interpreteze și să determine dispozițiile legale aplicabile în raport cu starea de fapt stabilită. În temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției, astfel încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (9) și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 este inadmisibilă.

33. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1202 din Codul civil din 1864 referitor la prezumția legală, Curtea constată că acestea au fost abrogate în mod expres la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, respectiv la data de 15 februarie 2013, potrivit art. 230 lit. a) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil. Or, la data sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, respectiv Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, prevederile art. 1202 din Codul civil din 1864 nu mai erau în vigoare, astfel încât acestea nu au nicio relevanță în soluționarea fondului cauzei, excepția de neconstituționalitate fiind inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

34. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acest text de lege consacră o clasificare indirectă a prezumțiilor legale, în funcție de posibilitatea răsturnării acestora prin proba contrară, respectiv în prezumții absolute și relative. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că instituirea unei prezumții legale absolute, care nu permite nicio dovadă contrară, cum este și prezumția de lucru judecat, afectează însăși ideea de „*dreptate*”, menționată de art. 1 alin. (3) din Constituție ca valoare supremă garantată într-un stat de drept. În acest sens arată că instanțele de judecată au reținut în mod irevocabil că Fondul Bisericesc Ortodox Român nu avea calitatea de proprietar la data preluării abuzive a bunurilor revendicate, iar, în conformitate cu art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, autoritatea de lucru judecat privește atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină.

35. În ceea ce privește circumstanțierea sferei noțiunii de „dreptate”, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că acordarea de despăgubiri pentru daunele morale suferite de foștii deținuți politici (Decizia nr. 1.358 din 21 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010) sau a unei indemnizații pentru limită de vârstă pentru persoanele care au deținut calitatea de primar, viceprimar, președinte și vicepreședinte de consilii județene (Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 2 martie 2016) aduce atingere valorii supreme de dreptate, una dintre valorile esențiale ale statului de drept, astfel cum este proclamată în prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție.

36. În prezenta cauză nu se poate susține în mod rezonabil că reglementarea legală a autorității de lucru judecat ce însoțește hotărârea judecătorească contravine noțiunii de „dreptate”, reglementată prin art. 1 alin. (3) din Constituție, dat fiind faptul că există remedii procesuale, de natură a contracara efectele injuste ale unei hotărâri judecătorești netemeinice sau nelegale care este definitivă și executorie, și anume căile extraordinare de atac. De altfel, invocând excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale ce reglementează prezumțiile legale absolute, autorii acesteia tind la o reexaminare a prezumției de lucru judecat născută din deciziile

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (9) și art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și ale art. 1.202 din Codul civil din 1864, excepție ridicată de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților și Fundația „Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei” din Suceava în dosarele nr. 931/39/2015, nr. 941/39/2015, nr. 944/39/2015, nr. 1053/39/2015, nr. 1.054/39/2015, nr. 27/39/2016, nr. 28/39/2016, nr. 927/39/2015, nr. 933/39/2015, nr. 934/39/2015, nr. 953/39/2015, nr. 955/39/2015, nr. 6/39/2016, nr. 12/39/2016, nr. 15/39/2016, nr. 65/39/2016, nr. 68/39/2016, nr. 64/39/2016, nr. 20/39/2016, nr. 19/39/2016, nr. 7/39/2016, nr. 9/39/2016, nr. 930/39/2015, nr. 935/39/2015, nr. 945/39/2015, nr. 958/39/2015, nr. 961/39/2015, nr. 929/39/2015, nr. 932/39/2015, nr. 940/39/2015, nr. 950/39/2015, nr. 952/39/2015, nr. 959/39/2015, nr. 8/39/2016, nr. 38/39/2015, nr. 939/39/2015, nr. 942/39/2015, nr. 947/39/2015, nr. 948/39/2015, nr. 13/39/2016, nr. 11/39/2016, nr. 16/39/2016, nr. 66/39/2016, nr. 839/39/2015, nr. 840/39/2015, nr. 842/39/2015, nr. 926/39/2015, nr. 928/39/2015, nr. 936/39/2015, nr. 937/39/2015, nr. 943/39/2015, nr. 946/39/2015, nr. 949/39/2015, nr. 951/39/2015, nr. 954/39/2015, nr. 956/39/2015, nr. 957/39/2015, nr. 960/39/2015, nr. 10/39/2016, nr. 14/39/2016, nr. 17/39/2016, nr. 141/39/2016, nr. 142/39/2016, nr. 67/39/2016, nr. 63/39/2016, nr. 70/39/2016, nr. 72/39/2016, nr. 73/39/2016, nr. 140/39/2016, nr. 143/39/2016, nr. 144/39/2016, nr. 5/39/2016, nr. 18/39/2016, nr. 69/39/2016, nr. 1.052/39/2015, nr. 215/39/2016, nr. 244/39/2016, nr. 216/39/2016, nr. 71/39/2016, nr. 145/39/2016, nr. 139/39/2016, nr. 242/39/2016 și nr. 243/39/2016 ale Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Arhiepiscopia Sucevei și Rădăuților în Dosarul nr. 7.849/1/2006* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România și ale art. 328 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

de speță anterior menționate, prin invocarea unor elemente noi pentru a proba existența dreptului de proprietate asupra bunului a cărui restituire se solicită, respectiv un contract de vânzare încheiat la Viena în data de 13 iunie 1870, „în temeiul Legii nr. 20/1868”, între „visteria împărătească” și *Fondul Bisericesc Greco-Ortodox Bucovinean*, act juridic despre care se susține că a constituit temeiul înscrierii dreptului de proprietate al Fondului în cartea funciară. Or, potrivit art. 509 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, părțile pot uza de calea extraordinară de atac a revizuirii și în situația în care, la data pronunțării hotărârii atacate, instanța nu a avut în vedere anumite înscrisuri care erau de natură a schimba soluția dată în cauză.

37. În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea principiului constituțional al egalității în drepturi, deoarece autorii excepției de neconstituționalitate nu beneficiază de valorificarea „prezumției legale absolute a dreptului aparținând persoanei înscrise în cartea funciară” astfel cum în mod constant a decis instanța supremă în favoarea altor proprietari tabulari, Curtea constată că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate. Faptul că instanța de judecată poate să nu dea valoare probatorie anumitor înscrisuri depuse în dovedirea dreptului pretins nu poate constitui *eo ipso* un veritabil tratament discriminatoriu și, implicit, neconstituțional.

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului Parcului Național Buila-Vânturarița, al siturilor Natura 2000 ROSCI0015 Buila-Vânturarița, ROSPA0025 Cozia—Buila-Vânturarița și al ariilor naturale protejate incluse în acestea

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 110.713 din 16 iunie 2016 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 2.265 din 11 aprilie 2011, Avizul Ministerului Culturii nr. 5.540 din 23 septembrie 2015, Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 91.267 din 10 iunie 2016, Adresa Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice nr. 92.431 din 21 octombrie 2015 și Adresa Direcției generale păduri nr. 27.992/DP din 9 octombrie 2015, Hotărârea Consiliului științific al Parcului Natural Buila-Vânturarița nr. 2 din 8 mai 2014 și Procesul-verbal nr. 580 din 16 mai 2015 al Consiliului consultativ al Parcului Natural Buila-Vânturarița,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 38/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al Parcului Național Buila-Vânturarița, al siturilor Natura 2000 ROSCI0015 Buila Vânturarița, ROSPA0025 Cozia—Buila-Vânturarița și al ariilor naturale protejate incluse în acestea, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul Parcului Național Buila-Vânturarița, al siturilor Natura 2000 ROSCI0015 Buila-Vânturarița, ROSPA0025 Cozia—Buila-Vânturarița și al ariilor naturale protejate incluse în acestea, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

București, 24 iunie 2016.
Nr. 1.151.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale,
în unitatea administrativ-teritorială Moldovenești
din județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situată în unitatea administrativ-teritorială Moldovenești din județul Cluj.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

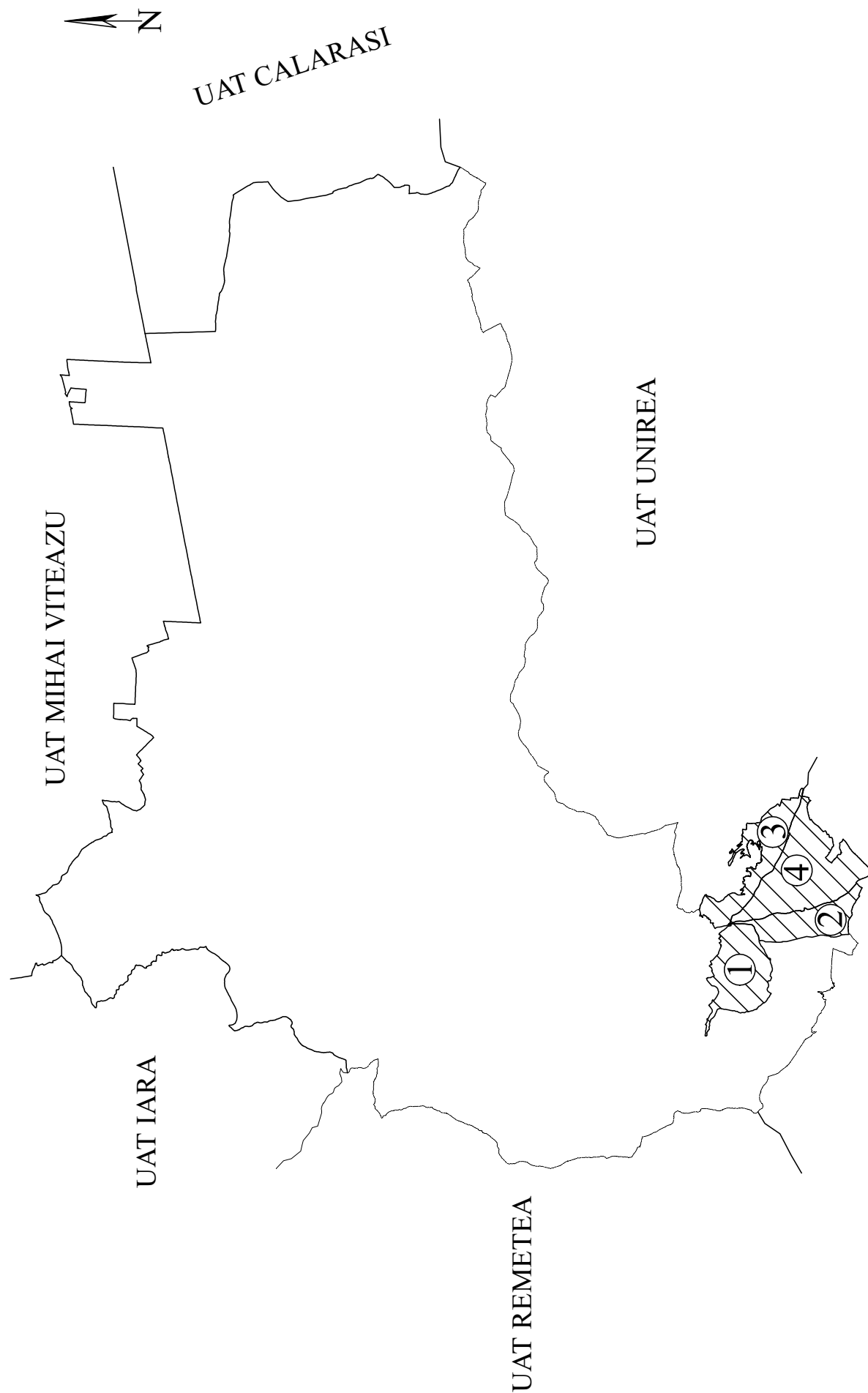
București, 23 decembrie 2016.
Nr. 1.606.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care încep
lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Moldovenești	Cluj	1, 2, 3, 4

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectoarele nr. 1, 2, 3 și 4 UAT- ul Moldovenești, județul Cluj

UAT MIRASLAU

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ORDIN
privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare
sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale,
în unitatea administrativ-teritorială Mănăstireni
din județul Cluj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situată în unitatea administrativ-teritorială Mănăstireni din județul Cluj.

(2) Unitatea administrativ-teritorială și sectoarele cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Radu Codruț Ștefănescu

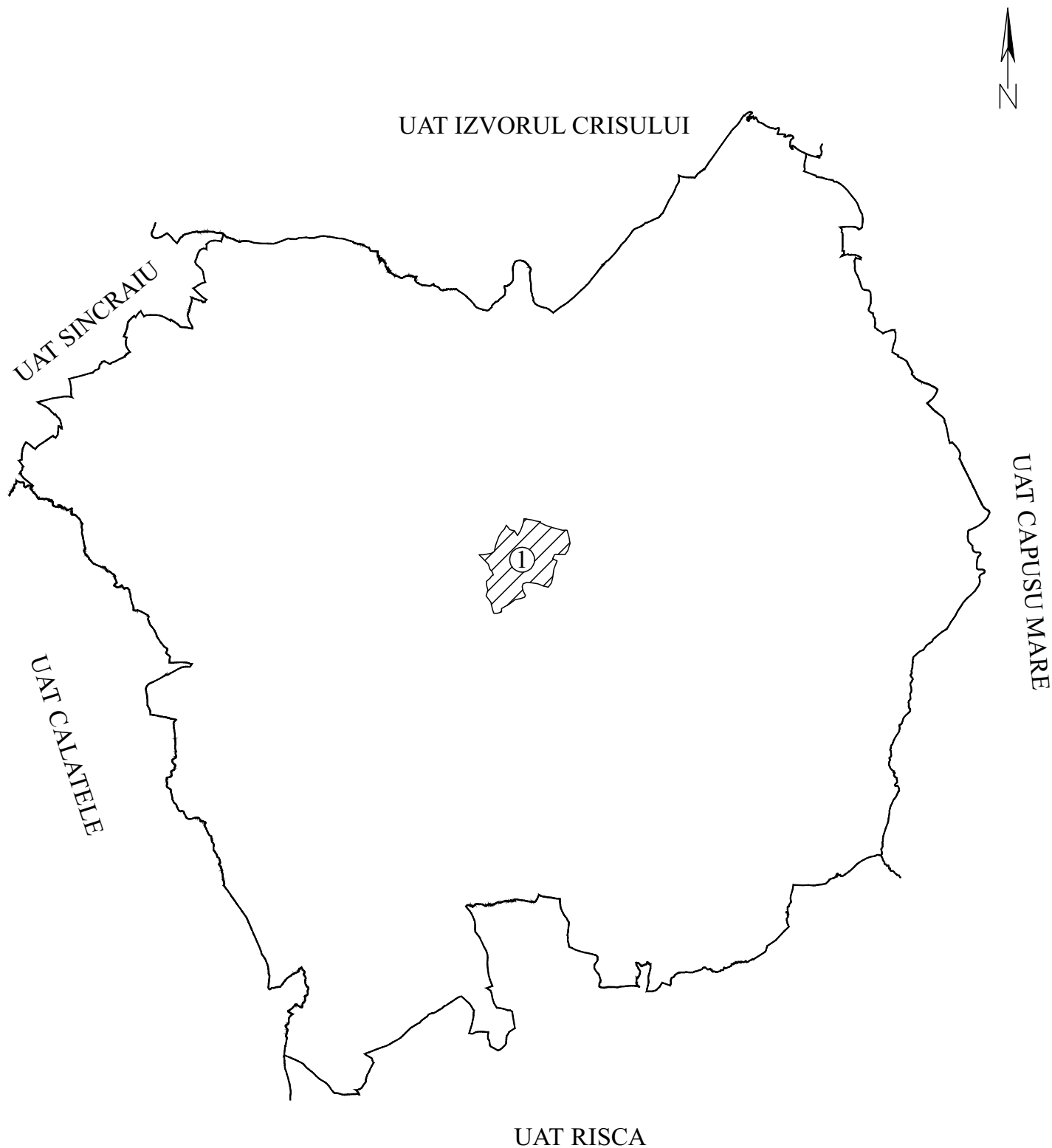
București, 23 decembrie 2016.
Nr. 1.610.

ANEXA Nr. 1

LISTA
unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale
în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care încep lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor
1	Mănăstireni	Cluj	1

Reprezentarea grafică a sectorului cadastral în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
Sectorul nr. 1, UAT- ul Mănăstireni, județul Cluj

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN**pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate în 5 unități administrativ-teritoriale din județul Giurgiu, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare**

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară, pe sectoare cadastrale, cu privire la imobilele situate pe teritoriul a 5 unități administrativ-teritoriale din județul Giurgiu.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele cadastrale pentru care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc, pentru sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare, pe sectoarele din unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexa la prezentul ordin, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 30 decembrie 2016.
Nr. 1.652.

ANEXĂ

LISTA

unităților administrativ-teritoriale și a sectoarelor cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară

Nr. crt.	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Județul	Sectoarele cadastrale în care se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară
1	Florești-Stoenești	Giurgiu	1
2	Găiseni	Giurgiu	1
3	Ghimpați	Giurgiu	1
4	Ogrezeni	Giurgiu	1
5	Vânătorii Mici	Giurgiu	1

ORDIN
pentru închiderea vechilor evidențe de cadastru
și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate
în unitatea administrativ-teritorială Albota, județul Argeș,
ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru
și deschiderii noilor cărți funciare

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (2) lit. p) și art. 15 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se declară închise vechile evidențe de cadastru și publicitate imobiliară cu privire la imobilele situate în unitatea administrativ-teritorială Albota, județul Argeș, ca urmare a finalizării lucrărilor sistematice de cadastru și deschiderii noilor cărți funciare.

Art. 2. — (1) De la data deschiderii cărților funciare din oficiu orice alte evidențe de cadastru și publicitate imobiliară se înlocuiesc pentru unitatea administrativ-teritorială Albota, județul Argeș, cu planul cadastral și noile cărți funciare.

(2) Vechile evidențe se păstrează în arhiva biroului teritorial și pot fi consultate pentru istoric.

Art. 3. — Identificarea și numerotarea imobilelor cuprinse în titlurile de proprietate emise în baza legilor fondului funciar sau alte acte de proprietate, planuri și alte evidențe cadastrale și de publicitate imobiliară anterioare realizării cadastrului și deschiderii noilor cărți funciare pe teritoriul unității administrativ-teritoriale Albota, județul Argeș, își pierd valabilitatea.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
 și Publicitate Imobiliară,
Ileana Spiroiu

București, 30 decembrie 2016.
 Nr. 1.657.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

